

Послије првог круга квалификација, у Суперлигу (неко је то такмичење назвао – Мини-лига!?) пласирала су се по два клуба из сваког савеза. Кошаркашки савез Републике Српске заступали су: Борац Нектар (Бања Лука) и Игокеа (Александровац); Кошаркашки савез Федерације Босне и Херцеговине (сједиште у Сарајеву) своје представнике добио је у Слобиди ДИТА (Тузла) и КК Босна АСА из Сарајева; док су такозвану Херцег-Босну представљали: Широки (Широки Бријег) и Еронет Бротњо (Читлук).

Лигашко такмичење почело је 29. априла, утакмицама првог кола. Борац Нектару у госте је стигао КК Широки. У свом саставу имао је и двојицу тамнопутих момака: Волша (23) и Картера (13). Изазов прве утакмице, уз то још са саставом о коме се говорило само и једино у суперлативима, био је за све у Бањој Луци велик, па је храм спорта поново био испуњен баш како треба!

Када се семафор зауставио, сви, без изузетка, били су једногласни у оцјени минулог двобоја:

"... Побједа Борац Нектара је апсолутно заслужена. Бањолучани су приказали врхунску кошарку, поготово у другом дијелу, а капитен Зоран Кукић пружио је вансеријску партију. Био је чудо од играча..."

Послије краткотрајног испитивања снага, ривали су брже-боље отворили све карте, изузев једне, оне домаћина. Почела је заиста дивовска битка два одлична састава, код којих ни у подсвијести није постојала могућност – узмицања! у гледалишту је температура стално расла, а на паркету је вођена дуга, исцрпљујућа и равноправна борба. Кош за кош! Отприлике тако. Уз безброј изједначења, један ривал би стекао минималну предност у резултату, а затим би други то исто остварио. Око 3.500 гледалаца ставило се на страну Борац Нектара, али ни то није много помогло: на одмор се отишло са 40:40. Значи, почињало је, опет, од "нуле"!

Тада је Велимир Гашић повукао потез који је, на почетку утакмице, прикрио од госта: у ватру је бацио Василја Шеву. То је врло брзо донијело преокрет на паркету и битне измјене на семафору. Наиме, капитен Зоран Кукић је наставио у истом ритму, темпу, а Шево је био ту да њега и остале потпомогне употребљивим лоптама, односно да лопту, кад је баш требало, хитне кроз обруч!

Одлични састав из Широког Бријега полако, али примјетно, губио је дах и корак, Бањолучани су до крајњих граница додали "гас" и све се окренуло у њихову корист.

Борац Нектар је постао апсолутни владар Спортске дворане "Борик", заредали су погоци, појединачни и рафални и Херцеговцима није било спаса! Тешка срца потписали су предају, иако су пружили добру, одличну партију. Овај пут намјерили су се на бољег, расположенијег, полетнијег и прецизнијег противника.

Бањолучани су момцима из Широког Бријега одржали праву кошаркашку лекцију. А професор "број један", онај за катедром, био је – Зоран Кукић.

Ниједан пораз, макар био доживљен и у ревијалном одмјеравању снага, ником никад није пријатан! Неуспјех Борац Нектара у Читлуку примљен је с огромним изненађењем и – дубоким разочарањем. Како у клубу, тако и међу свим присталицама спорта у Републици Српској, поготово у Бањој Луци.

Охрабрени, осокољени побједом над Широким, задовољни партијом која је одушевила гледаоце у СД "Борик", кошаркаши су се у понедјељак запутили ка Херцеговини, испраћени огромним оптимизом, јер се вјеровало да ће се вишеструки шампион државе с

тог гостовања вратити уздигнута чела и са још два бода на свом конту.

Нажалост, догодило се оно о чему нико није размишљао: Борац Нектар је, пред 1.500 гледалаца, доживио страшан – нокаут. Домаћин, Еронет Бротњо није само побиједио – 95:71 – него је декласирао госта, поготово у првом полувремену!? Тај период је завршен вођством домаћина од 57:40!?

"... Бањолучани нису пружили достојан отпор и партију која се од њих очекивала. Већ послије првог полувремена могло се уочити да ће гост из дворане изићи погнуте главе. Узроци пораза могу да се траже у слабом проценту шута "пивара" за три поена (11:2), те слабој реализацији слободних бацања, јер су Бањолучани имали 14 промашаја. С друге стране, домаћин је био сигуран са свих позиција..." ("Глас српски", 4. мај 2000. године).

Показало се да су упозорења у стилу: "Чувајте се Босне! Може да изненади", била добронамјерна и заснована на чињеници да "сарајевски студенти" много више знају него што су показали у прва два кола Суперлиге.

Наиме, све до 9. минута Сарајлије су се налазиле у вођству. Истина, та предност никад није прелазила четири поена, али је све то уливало извјесну зебњу у редове играча и гледалаца: Први пут Борац Нектар је у вођство дошао тек у 9. минуту. Акција Ковачевић-Кукић-Ђорић претворила се у 19:18. Послије тога, Босна је још извјесно, истина кратко, вријеме пружала какав-такав отпор, али је он утихнуо врло брзо, још прије истека првог полувремена.

Када су наши играчи намјестили "нишанске справе", слом Сарајлија је био неизбјежан. Са двије везане троје, Ђорић им је ставио до знања да негдје другдје могу трагати за бодовима, али у Спортској дворани "Борик" никако! Боља, садржајнија, савременија и течнија игра Борац Нектара долазила је све више до изражаја, напади су се завршавали на најбољи могући начин, а под властитим кошем Кукић и остали су покупили ко зна колико лопти.

Два плеја – Вујасиновић и Ђорић – су, у највећем дијелу утакмице, били ти који су све конце игре држали у својим рукама; Кукић се бринуо да лопту што чешће шаље кроз обруч, често довршавајући акције саиграча; Шево се, такође, размахао, прије свега

тачним асистенцијама; Вулета је био незадржив. Међутим, и остали који су улазили у игру дали су запажен удио у другој побједи вишеструког шампиона Српске. Чети кошаркаша придодали су се и "вултуреси", па је у "Борику" све било на високом спортском нивоу.

